

LA SAGRADA FAMÍLIA

Diumenge dins de l'octava de Nadal

LECTURA PRIMERA

Qui creu en el Senyor honra els seus pares

Lectura del llibre de l'Eclesiàstic

3, 3-7.14-17a; grec 2-6.12-14

Déu honra el pare per damunt dels fills
i confirma l'autoritat de la mare sobre ells.
Qui honra el pare expia els pecats,
qui respecta la mare guanya un tresor.
Qui honra el seu pare rebrà moltes alegries dels fills
i quan pregue serà escoltat.
Qui honra el pare viurà molts anys,
qui honra la mare obtindrà del Senyor la recompensa.

Fill, acull ton pare quan siga vell,
no l'abandones mentres visca.
Si es debilita el seu enteniment, sigues compassiu,
no el menysprees quan et veus en plena força.
Perquè la compassió que tingues pel pare no serà oblidada,
Déu la tindrà en compte per a compensar els teus pecats.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

128 (127), 1-2.3.4-5 (R.: 1)

R. Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.

Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.
Menjaràs del fruit del teu treball,
seràs feliç i tindràs sort.

R. Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.

La teua esposa donarà fruits com una parra,
dins de la intimitat de ta casa;
veuràs els fills com a brots d'olivera
al voltant de la taula.

R. Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.

Així és com els fidels del Senyor seran beneïts.
Que el Senyor et beneïska des de Sió.
Que tota la vida pugues veure
prosperar Jerusalem.

R. Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.

LECTURA SEGONA

Vida familiar en el Senyor

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

3, 12-21

Germans:

Com a elegits de Déu, sants i amats,
tingueu sentiments de compassió, de bondat,
d'humilitat, de serenor, de paciència;
suporteu-vos els uns als altres
i, si algú té res contra un altre,
perdoneu-li-ho.
El Senyor vos ha perdonat;
perdoneu també vosaltres.
I com a coronament de tot això ameu-vos,
que l'amor tot ho lliga i perfecciona.
Que la pau de Crist, a la qual heu sigut cridats
per a formar un sol cos, regne en els vostres cors.
I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist habite en vosaltres
amb tota la seua riquesa;
instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres
amb tota saviesa;
agraïts a Déu, canteu-li en els vostres cors
amb salms, himnes i càntics de l'Esperit;
tot allò que feu, siga de paraula, siga d'obra,
feu-ho en nom de Jesús,
i, per mitjà d'ell, doneu gràcies a Déu Pare.

Dones, sigueu submises al marit com demana el Senyor.

Marits, ameu l'esposa,
no sigueu aspres amb ella.
Fills, creieu els pares en tot;
això agrada al Senyor.
Pares, no importuneu els vostres fills,
que no es desanimen.

Paraula de Déu.

EVANGELI

El xiquet creixia també en coneixement

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç

2, 22-40

Quan es compliren els dies de la seua purificació,
segons la llei de Moisès,
els pares de Jesús el portaren a Jerusalem
per a presentar-lo al Senyor,
tal com prescriu la llei del Senyor:
«tot baró primogènit serà consagrat al Senyor»,
i per a oferir en sacrifici
«un parell de tórtres o dos colomins»,
com diu la llei del Senyor.

Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó.
Era un home just i pietós,
que esperava l'hora en què Israel seria consolat,
i tenia en ell l'Esperit Sant.

En una revelació, l'Esperit Sant li havia promés
que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor.
Anà, per tant, al temple, guiat per l'Esperit,
i quan els pares entraven amb el xiquet Jesús,
per complir amb ell allò que era costum segons la llei,
Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient:

— «Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent
se'n vaja en pau, com li havíeu promés,
perquè els meus ulls han vist el Salvador,
que preparàveu per a presentar-lo a tots els pobles;
llum que es revele a les nacions
i glòria d'Israel, el vostre poble.»

Son pare i sa mare
estaven meravellats d'això que es deia d'ell.
Simeó els beneí i digué a Maria, sa mare:

— «Este xiquet serà motiu
que molts caiguen a Israel i molts altres s'alcen;
serà signe de contradicció
—i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima—,
així es revelaran

els pensaments amagats en els cors de molts.»

Hi havia també una profetessa,
Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser,
d'edat molt avançada:
havia viscut set anys amb el seu marit,
però havia quedat viuda fins
als huitanta-quatre anys.
No es movia mai del temple,
servint Déu nit i dia amb dejunis i oracions.
Ella, que es trobava allí a la mateixa hora,
donava gràcies a Déu
i parlava del xiquet a tots els qui esperaven
la redempció de Jerusalem.

Complit tot el que ordenava la llei del Senyor,
se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret.
El xiquet creixia en edat i en saviesa,
i la gràcia de Déu estava en ell.

Paraula del Senyor.

O bé, més breu:

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç

2, 22.39-40

Quan es compliren els dies de la seua purificació,
segons la llei de Moisès,
els pares de Jesús el portaren a Jerusalem
per a presentar-lo al Senyor.

Complit tot el que ordenava la llei del Senyor,
se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret.
El xiquet creixia en edat i en saviesa,
i la gràcia de Déu estava en ell.

Paraula del Senyor.